

Krúdy Gyula

KISVÁROSI BOHÉMEK
ÉS MÁΣ FIGURÁK

Krúdy Gyulát nem kell bemutatni olvasóinknak: „a magyar prózastílus egyik legeslegnagyobb művésze” (Hegedűs Géza) egyre szélesedő olvasótáborát mondhat magáénak. Annál meghökkenőbb, hogy klasszikus értékű novelláinak egy része ma is hozzáférhetetlen, hogy számtalan remekműve nem jelent meg kötetben. Magyarázatul szolgálhat az a tény, hogy Krúdy számlálatalanul szórta tehetsége termékeit a különféle irodalmi és nemirodalmi lapokba. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy nincs a századelő korszakának valamirevaló orgánuma, melyben nem szerepelne neve.

Az emlékezés nagy művésze, a nosztalgikus hangulatok lírai álmodója, a kulináris örömök és a test szépségének nagy ábrázolója negyvennégy gyönyörű írással lép elénk e kötetben. Szindbád és Rezeda Kázmér, pesti kisasszo-

nyok és vidéki úrilányok, finom polgárhölgyek és élettől kicsattanó menyecskék alakjai tűnnek elő az emlékezés fátyola mögül, joviális táblabírák, pepitanadrágos gavallérok, vadászpuskás dzsentrifűk, sőt, a kurucvilág sarkantyús-kacagányos hősei és Kosuth daliás honvédei társaságában, hogy azután nyomtalanul enyészzenek el az idők ködében.

Századunk minden bizonnyal legtermékenyebb magyar írója nyírségi legendákkal, parlamenti anekdotákból, örökzöld történetekből, közszájon forgó adomákból építi fel összetéveszthetetlenül és utánozhatatlanul eredeti világát, mely gazdagságában csak a legnagyobb művészek univerzumához hasonlítható.

Krúdy írásainak sorát az írónak egy nyíregyházi kisasszonyhoz intézett nosztalgikus hangulatú fiktív levele zárja. A kötethez a sajtó alá rendező Urbán V. László írt utószót.

ARGUMENTUM